

pr. Jordværdienhed. Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) pegede med Rette paa dette, at det betyder ikke saa ganske lidt, hvilke Beholdninger vi muligt maatte ligge inde med i dette Øjeblik af Rug og Hvede samt Foderstoffer. For Foderstoffernes Vedkommende er det vistnok overordentlig vanskeligt at faa det nøjagtigt fastslaaet, men jeg kunde tænke mig, at den højtærede Indenrigsminister vilde være i Stand til at give Oplysning om, hvorvidt der er Udsigt til, at der ved Udgangen af September Maaned vil være Rug- og Hvedemængder i Behold af afvigte Høst, idet der findes en Passus i saa Henseende i 2det Stykke af Lovforslaget om, hvad der ved Udgangen af September maatte have i Behold af Høst 1916. Og hvis den højtærede Minister kunde oplyse noget derom, vilde det være af betydelig Interesse.

Jeg tror vedblivende, at det vilde være et særdeles virksomt Middel for Staten at opkøbe Korn i saa store Mængder som muligt. Jeg pegede derpaa i Gaar, og jeg ønsker, nu da jeg har Ordet, at anføre, at i og for sig har jeg nogen Betænkelighed ved den Bestemmelse, der findes i § 4 om, at den Omsætning af Korn, der finder Sted udover, hvad der er opkøbt af Staten, skal ske til de i § 1 anførte Priser. Jeg kunde tænke mig, at denne Bestemmelse senere hen vilde kunne komme til at virke som en Baandlægning af al Omsætning, fordi jeg ikke tror, at Jordbrugerne ud paa Vinteren vil afhænde deres Vaarsæd til en Pris af 23 Kr. Men naar jeg ikke finder Anledning til eller ikke fandt Anledning til i Gaar at dvæle derved, er det, fordi jeg kunde tænke mig, at denne Bestemmelse er indført som en Slags Opmuntring til Landmændene om at afhænde det mest mulige til Statens Kornmagasin, hvilket jeg i og for sig ikke har noget imod. Men jeg peger paa Bestemmelsen i § 4, jeg tror, den vil komme til i betydelig Grad at hemme den Omsætning, som muligvis ellers vilde finde Sted.

Sluttelig ønsker jeg at tilføje, at jeg med Interesse fæstede mig ved den højtærede Indenrigsministers Udtalelse angaaende den Ændring, der i Folketinget er foretaget med Hensyn til Udskrivning af Korn for Sukkerroe-Landbruget. Jeg anførte i Gaar, at jeg holdt det for retfærdigt og vilde anse det for meget ønskeligt, om denne Lettelse kunde føres lidt videre, og jeg har ikke opgivet Haabet om, at det maa lykkes her i Tinget at samle den fornødne Tilslutning i saa Henseende, og

den højtærede Ministers Udtalelse viser jo, at hvis dette sker, vil der fra den højtærede Ministers Side ikke lægges Hindring i Vejen herfor.

Hartz: I Anledning af de Udtalelser, jeg fremkom med før angaaende Jordpriserne i Jylland o. s. v., henviste den højtærede Indenrigsminister til den Statistik, som findes i Slutningen af Bemærkningerne til det fremsatte Lovforslag. Efter den ser det ud til, at Jyderne fuldt og vel kan klare sig mod Øboerne med Hensyn til Avl. For Sjællands Vedkommende staar Tallet 19,4, for Fyn 19,2, for det sydøstlige Jylland staar 22,6, for Thisted Amt staar 22,8, for det nordlige Jylland 25,8 og for det sydvestlige Jylland staar 28. Efter disse Tal kunde det jo se ud, som om Jylland er langt bedre end Øerne, og jeg tror ikke, der er nogen, der er af den Anskuelse, men Statistik er noget mærkeligt noget. Ved denne Statistik er der helt glemt at tage Hensyn til Sukkerroeavlen, og den er dog et meget betydeligt Plus for Øboernes Avl, saa jeg kan ikke se andet, end at jeg er berettiget til at sige, at den jyske Jord er sat højt i Forhold til Øernes Jord. Thi ellers maa Tilfældet være det, at Jyderne er langt dygtigere end Øboerne til at drive deres Jord. Ligeledes er Jordværdien efter de Eksempler, jeg har fremført — det er kun faa Tal, jeg har haft Lejlighed til at se — i Virkeligheden ansat 20 eller 25 pCt. højere i Jylland pr. Td. Land end paa Øerne. Dette maa bevise, at det gamle Udsagn om, at Jyderne betragtes for at være svedne, er forkert, vi er netop gaaet til den højeste Pris, vi kunde, vi har taget Hensyn til de gængse Handelspriser. Jeg tror, at vi her maa overføre Ordet „sveden“ til Øerne, hvor man har glemt at gaa op til de højere Priser.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Rugen, der var blevet fordærvet, tror jeg, at mange ærede Medlemmer vil give mig Ret i, at en stor Del af det Brød, vi har maattet spise i Vinter, langt fra har været godt. Jeg vil ikke nævne Navne, men jeg skal fremføre for den højtærede Indenrigsminister, hvorfra jeg har min Viden om, at manovre i magre jyske Egne har maattet betale den tilbageleverede Rug med en højere Pris end den, de har faaet, da de afleverede den sunde og friske Vare.

la Cour: Den højtærede Indenrigsminister glemte at svare paa et Spørgsmaal, der var rettet til ham om, hvem der skal fordele Jordværdien for Heder, Mo-